

V laški nadžupniji bomo tudi letos posebej povezani z Marijo, saj bo obiskovala naše domove in družine. Z njo želimo odpreti srca in življenja Gospodu; domača ognjišča narediti čuteča, okrepiti pripadnost drug drugemu, Gospodu in njej. Želimo si, da bi naša bivališča postajala prostori molitve, molka. Marijin kip, ki bo romal od družine do družine, je zunanje znamenje, da sprejemamo Marijo

in z njo njene drže ponižnosti, preprostosti, darovanja, miline in veselja. Povabimo v tem času priprave na božične praznike svoje sosede in si organizirajmo večer v družbi z Marijo.

ŽITO ZA JASLICE

Narava nam na nevsiljiv način razkriva svoje skrivnosti, in če jih želimo spoznati, jih moramo samo tiho opazovati. Kajti v majhnih in na videz običajnih stvareh se odražajo veliki zakoni.

Žito nakazuje cikle življenja na svetlobi in življenja v temi podzemnega sveta, ter neprekinjen potek letnih časov. V starih kulturah je žito simboliziralo plodnost zemlje. Je simbol prenove življenja – kajti mora nastopiti smrt, da bi se ponovno rodilo življenje. Stara ljudstva so zelo globoko in pristno doživljala skrivnost narave. V enem majhnem zrnju pšenice so prepoznala čudež rojstva in umiranja, večno izmenjavo svetlobe in teme, življenja in smrti. Tako smo v nasledstvo dobili žito kot simbol skrivnosti življenja, zakona obstoja – od življenja rastline do misterija človeškega obstoja.

Sveta Barbara nas prva opozarja, da zasejemo svoja miniaturna polja, ki bodo zaradi »prisiljenih« pogojev pospešila svojo rast in nam o božičnih praznikih polepšala jaslice in okenske police. Naslednje povabilo nam pošilja praznik Brezmadežnega spočetja Device Marije. Tisti zadnji pa lahko to dejanje sejanja božičnega žita ujamejo še celo ob godu sv. Lucije. Morda prepustimo to delo našim najmlajšim. Mi starejši pa poiščimo v svoji zakladnici spominov zgodnico o rumenem žitnem polju.

DC

<p>Maše v prihodnjem tednu</p> <p>NEDELJA, 9.12., 2. adventna nedelja</p> <p>7.00: živi in + farani + Jakob JUTERŠEK, žena Marta, starši Jemej, Terezija MAČEK in sin Branko</p> <p>9.00: + Angela, obl., in Izidor BELEJ + Vinko, Angela KNEZ in rodbina</p> <p>10.30: + Franc MASTNAK, obl., starši in sorodniki</p> <p>15.00: Vera in luč</p>
<p>PONEDELJEK, 10.12., sv. Loretska Mati Božja</p> <p>7.30: v zahvalo za uslišane želje + družini MASTNAK in RIHTAR na priprošnje bl. A. M. SLOMŠKA za zdravje in blagoslov</p>
<p>TOREK, 11.12., sv. Damaz I., papež</p> <p>18.00: + Jože CENTRIH, obl. + Vida GOTAR, 8. dan + Ana LUKEŽ</p>
<p>SREDA, 12.12., sv. Finian, opat</p> <p>7.30: + Matjaž MASTNAK + Nežika MAČEK + Ivan, Magdalena PUŠNIK</p>
<p>ČETRTEK, 13.12., sv. Lucija, devica, mučenka</p> <p>18.00: + Frančiška KRAŠOVEC, obl., in Janez + Ivan BELEJ</p>
<p>PETEK, 14.12., sv. Janez od Križa, duh., c. uč.</p> <p>7.30: + Janez, 55. obl., Julijana in Ivanka KRAJNC (Tovsto)</p> <p>18.00: v zahvalo za uslišane prošnje + Ivan RAZBORŠEK</p>
<p>SOBOTA, 15.12., bl. Antonija, Krizina in druge drin. muč.</p> <p>18.00: + Jurij in Engelberta OJSTERŠEK + Peter TOPOLE, 3. obl., starši in sorodniki</p>
<p>NEDELJA, 16.12., 3. adventna nedelja, krstna n.</p> <p>7.00: živi in + farani + starši RAZBORŠEK, sinova Anton in Izidor</p> <p>9.00: + Terezija PLANKO, obl., in njeni + + Anton OJSTERŠEK, 10. obl. (Badovinčeva ul.)</p> <p>10.30: + Marija BALOH, 14. obl. in vsi iz družine BALOH</p>

MARTINOVA LILIJA

09. december 2018, leto 10, št.:42

Čakanje in pričakovanje se stopnjuje. Kadar smo sami v vlogi čakajočega, kmalu začutimo potrebo, da se s čim zamotimo. Pričevec druge adventne nedelje, Janez Krstnik, nas vabi k nečemu bolj učinkovitemu, ko oznanja krst spreobrnjenja. *“Vsaka dolina naj se napolni in vsaka gora in hrib naj se zniža!”* Kot nekoč, tudi danes veljajo njegove besede. Tudi tokrat me stari stol pred oltarjem spominja, naj se zaustavim in premislim kako izravnati svoja pota do bližnjih, do samega sebe in tudi do vseh, ki so že kdo ve kdaj vstopili v moje življenje ali jaz v njihovo.

»Pripravite Gospodovo pot, zravajte njegove steze...« (Lk 3,4b) nas nagovarja Božja beseda, ko prižigamo 2. svečko na našem venčku pričakovanja. Na videz dva plamena, ki črpati toplino in svetlobo iz istega vira neskončne ljubezni- Njega, ki prihaja na svet, da bi spreobrnili naše misli, besede in dejanja.

In ljudje v mislih že pripravljamo načrt, kako bi se morali spremeniti naši bližnji, znanci, mimoidoči, storimo korak dalje in ubesedimo kako napačna in nesprejemljiva so njihova ravnanja ter nato udeležimo načrt spreminjanja drugega človeka.

A v svoji zaverovanosti vase, pozabljam, da je lažje kritizirati kot sprejeti, da v svetu lahko vse spremeniš, le drugega človeka ne, kajti to lahko in mora storiti le on sam.

Bog nagovarja mene, da pričnem ravnati krivine svojega srca. Bog kliče mene, da svoj pogled obrnem h Kristusu, ki je vir veselja in upanja za vsakega izmed nas, da bomo videli Božje odrešenje.

In katera sila je dovolj močna, da bi zmogla premakniti mene?

»Obstaja izjemno močna sila, za katero do sedaj znanost še ni našla uradne razlage. To je sila, ki vključuje in ureja vse druge ter je celo v ozadju vseh pojavov v vesolju in pri nas še ni bila prepoznana. Ta univerzalna sila je **LJUBEZEN**.

Ljubezen je Luč, ki razsvetljuje tiste, ki jo dajejo in prejemajo.

Ljubezen je gravitacija, ker zaradi nje nekateri ljudje čutijo privlačnost do drugih.

Ljubezen je moč, ker pomnoži najboljše, kar imamo, in dovoli človeštvu, da ne ugasne v svoji slepi sebičnosti.

Ljubezen razvija in odkriva.

Za ljubezen živimo in umremo.

Ljubezen je Bog in Bog je Ljubezen.

Ta sila razloži vse in daje življenju smisel. To je spremenljivka, ki smo jo za predolgo časa prezrli, morda zato, ker nas je ljubezni strah, saj je edina energija v vesolju, ki se je človek ni naučil upravljati po svoji volji.

Če želimo, da naša vrsta preživi, če želimo najti smisel življenja, če želimo rešiti svet in vsa čutna bitja, ki ga naseljujejo, je ljubezen eden in edini odgovor. Morda še nismo pripravljene, da bi naredili bombo ljubezni, dovolj močno napravo, ki bo popolnoma uničila sovraštvo, sebičnost in pohlep, ki uničujejo planet.

Vendar pa vsak posameznik v sebi nosi majhen, a močan generator ljubezni, čigar energija čaka, da se sprostí. Ko se naučimo dajati in prejemati to univerzalno energijo, bomo potrdili, da ljubezen premaga vse, da je sposobna preseči vse in nič, ker je ljubezen kvintesenca (jedro) življenja...« je zapisal nemški fizik in matematik Albert Einstein v pismu svoji hčerki.

»Zato želim pripraviti pot, Gospod, pot v svojem srcu.

Pot brez hribov in ovir, varno pot, po kateri boš mogel priti k meni.

Pot pripravljam, Gospod, s svojim življenjem.

Pot, s katere želim odstraniti ovire – grehe in pomanjkljivosti.

Želim pripraviti tako pot, da se bova mogla na njej srečati ti in jaz s svojimi brati in sestrami.«

Čakam Te z odprtim srcem čuječnosti, molitve, spreobrnjenja, veselja, v soju miru in ljubezni adventnega pričakovanja. (PK)

.....

Bogastvo knjige *Pred zlatarno*, katere avtor je Karol Wojtyła, blaženi Janez Pavel II. ... je kot nepresahljiv izvir...

V prvem delu par, Tereza in Andrej, orišeta trenutek, ko jo on zasnuje, se nato skupaj vračata v skupne spomine, delata načrte in sanjata o njunem dnevu... Vsakič, ko to prebiram, je zame vrhunec njuno srečanje s skrivnostnim zlatarjem, ki jima ob pomerjanju prstanov izreka življenjske misli in dolgo gleda v oči...

Zaročencu Andreju se zdi, da zlatar s posebnim, toplim, a odločnim pogledom išče njuni srca, se potaplja v njuno preteklost in se hkrati sprašuje, če morebiti vidi tudi v njuno prihodnost...

A doda, da prihodnost zanj ostaja neznanka, ki jo sprejemata mirno... Ljubezen je namreč premagala nemir in prihodnost je odvisna od ljubezni...

Nato približa zgodbo poročenega para... Od njunega skupnega življenja je ostalo le mučno bivanje dveh, ki ju veže le še vsota dolžnosti, tudi do otrok... TU podnaslov *Meditacija o zakonu*, ki mestoma prehaja v dramo, dobi svoj namen...

Žena Ana v svojem brezupu ob sprehodu mimo zlatarjeve delavnice skuša celo prodati svoj poročni prstan, saj je prepričana, da mož Štefan tega niti opazil ne bo...

Zlatar in njegove besede naježijo kožo:

Zlatar si je ogledoval izdelek, ga dolgo časa tehtal v roki in mi pogledoval v oči. Nato je prebral datum najine poroke, odtisnjen na notranji strani prstana. Spet me je pogledal v oči, položil prstan na tehtnico... Potem je rekel:

“Ta prstan nima teže, tehtnica vedno kaže ničlo in iz njega ne morem spraviti niti enega samega miligrama. Očitno vaš mož še vedno živi-takrat noben prstan zase ne tehta nič-tehtata le oba skupaj. Moja zlatarska tehtnica ima lastnost, da ne tehta kovine, ampak človekov obstoj in njegovo usodo.” Sram me je bilo, vzela sem prstan in brez besed zapustila zlatarno-mislím, da je gledal za mano. (iz knjige *Pred zlatarno*) A tu se zaplet ne konča... Na ulici, v svojem brezupu, se zaupa neznanu in mu izlije svoje srce.. Ta jo vzpodbuja na nenavaden način, ker da bo zdaj zdaj prišel mimo izvoljenec... Ana hrepeni po popolnosti, odločnosti moškega, tako drugačnega od Štefana, njenega moža...

Hrepenenje in pričakovanje se razblini, ko se sreča s pogledom Izvoljenca, saj ima ta obraz tega, ki ga sovraži, pa naj bi ga ljubila...

Spozna, da sta oba z možem ugasnila kot svetilki nespametnih devic, saj drug drugemu nista dala ne olja ne stenja...

V zadnjem delu usoda združi otroka obeh parov... V življenje, ki ga skupno začenjata, prinašata tudi zgodbi svojih staršev, “prtljago”, blagoslov in/ali prekletstvo...

Vse v knjigi je povedano neizmerno enostavno, umirjeno jasno, brez izjemnih okoliščin, z osebami, ki jih srečujemo v vsakdanu... Vsi trije pari pa slišijo najmočnejši glas, glas lastne vesti, glas naravnega “prav”... Zlatar “zahteva” od zaročencev predvsem čut odgovornosti do usode človeka, ki mu izrekajo “da” za vedno, in čut do usode čudežev, ki po njuni ljubezni zamežikajo v življenje...

Knjiga, po kateri je posnet tudi film, se te, če ji dovoliš, dotakne in pusti sled...

Blaženi Janez Pavel II, prosi za nas!

(AS)